

igen. Den Slags Ting tager man ikke Hensyn til; nej, man smiler ad os i Udlandet, naar vi kører for Udlandet for disse Takster. Den højtærede Minister for offentlige Arbejder har Ret i, at naar vi anlægger en eller anden Jernbane, spørger vi ikke her i Tinget, om den kan forrente sig eller ikke. Nej, det gør vi ikke; det maa ses som et hele: de Jernbaner, der betaler sig, maa slæbe de andre efter sig; det er ganske rigtigt. Men de Takster, som er satte nu, og som var ganske tilstrækkelige, da de blev sat, var den Gang Udtryk for, hvad man mente, Statsbanerne skulde og kunde give med Hensyn til Forrentning, og det er det, der nu er forrykket saa ganske overordentligt. Jeg skal ikke uddybe det videre og ikke forlænge denne Diskussion; men jeg glæder mig over, at det lader til, at der i det Udvalg, hvortil disse Love vil blive henvist, kan komme til at finde en Forhandling Sted om dette Spørgsmaal, og jeg tror oprigtig talt ikke, at Regeringen nu kommer udenom det, og selv om jeg ikke kan tilskrive mine Udtalelser noget af Æren herfor — det er vel neppe sandsynligt —, saa synes der dog nu at være vakt saa megen Interesse for denne Sag ogsaa udenfor det Parti, hvortil jeg hører, at man maa tage Spørgsmaalet om en Forhøjelse af Jernbanetaksterne op til Behandling.

Ministeren for offentlige Arbejder

(*Hassing Jørgensen*): Det vilde være lidt kedeligt for mig, hvis den Forrentning af Statsbanerne, som har givet sig Udtryk gennem det forløbne Regnskabsaar og vil gøre det i det kommende Regnskabsaar, skulde betragtes som Udtryk for min forretningsmæssige Dygtighed. Det har jeg ikke tænkt mig, det skulde være. Derfor forekommer det mig, at det ærede Medlem rammer noget ved Siden af. For at man skulde drive Statsbanerne, med forretningsmæssigt Udbytte og forretningsmæssig Dygtighed, vilde den første Betingelse jo være den, at Taksterne blev fastsat frit af Administrationen, medens, som alle ved, Rigsdagen har beholdt sig at fastsætte disse Takster. Og den anden Forudsætning maatte være den, at man maatte drive denne Forretningsvirksomhed synsøst og udnytte Forholdene saaledes, som desværre meget store og betydelige, private Forretninger har udnyttet dem under Situationen i de forløbne Aar. Men derom tænker jeg, at vi alle kan være enige, at en Statsvirksomhed ikke skulde tage saadanne til Eksempel. Jeg mindes nu for øvrigt ikke, at jeg netop

skulde have benyttet Ordet Forretningsmæssighed i Forbindelse med Spørgsmaalet Transittakster. Jeg har kun ment, at vi, som i Fremtiden maa lægge megen Vægt paa at udvikle Samarbejdet med de udenlandske Transportmyndigheder, skulde være de sidste til, under saa vanskelige Forhold som disse, at foretage nogen Handling, som kunde udlægges som Mangel paa Kulance overfor dem. Og i Modsætning til det ærede Medlem har jeg nu nogen Tro til, at den danske Stats Holdning paa dette Punkt ikke vil være uden Betydning for vore fremtidige Udviklingsmuligheder. Jeg har bl. a. set fra svensk Side, i svenske Blade, en Paavisning af, hvor vigtigt det vil være for Sverige i Fremtiden at lægge Vægt paa en yderligere Udvikling af Forbindelsen med Danmark, idet det jo har vist sig under de nuværende Forhold, at de tidligere etablerede Forbindelser aldeles ikke har kunnet bestride Trafikken. Men jeg kan give det ærede Medlem Ret i, at de Takster, som er fastsatte, er et Udtryk for, hvad man den Gang, de blev fastsat, maatte forlange, for at Statsbanerne kunde yde en Forrentning, som Rigsdagen fandt passende, og jeg vil konstatere, at indtil det sidste Aar har jo ogsaa disse Takster været passende. Det, der fra Regeringens Side er gjort gældende, er dette, at den bestemte Udgift, som koncentrerer sig i alt væsentligt paa Udgiften til Brændselsmateriale, ikke skulde lægges over paa Statsbanernes Kunder. Regeringen har for øvrigt særlig Grund til at fremsætte dette Synspunkt, idet vi mener, at den Fordyrelse, som har fundet Sted af Brændselsmateriale, i ikke ringe Omfang skyldes en Vilkaarlighed, som kunde have været undgaaet. Under Forhandlingerne om Skibsfortsatsgiften er det efter min Mening med Rette blevet fremhævet, at de Fragter, som den Gang blev forlangt af Rederne, og som i saa overordentlig høj Grad har bidraget til at forøge Brændselspriserne her i Landet, var ikke blot høje, men de var unødvendigt høje. Dette har atter været en af Begrundelserne for, at man hos disse samme Selskaber, som har bidraget til denne uhyre Brændselsfordyrelse, har søgt at faa Revanche, hvilket nu finder sit Udtryk igennem nogle af Merindkomstskattesatserne. Det ærede 1ste Medlem for 6te Kred (Hey) behøver kun at foretage en ganske bestemt bogholderimæssig Postering, han behøver kun af Merindkomstskatten at kreditere Statsbanerne for et Beløb af 15 Millioner Kr. — det Bidrag, som udredes af Skibsrederne alene, vil være mere end tilstrækkeligt til